

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 5728 van 3 juni 2010
in de zaak A. 196.466/XIV-32.208**

In zake : XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat A. MOSKOFIDIS,
 kantoor houdende te 3600 GENK,
 Rootenstraat 21/18

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Afghaanse nationaliteit, op 12 mei 2010 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 41.497 van 9 april 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 19 mei 2010;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat artikel 1, A, 2) van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, (Vluchtelingenverdrag) geen directe werking in het Belgische recht heeft; dat de verzoekende partij, waar zij in het middel uiteenzet dat haar verklaringen “wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging” in de zin van het Vluchtelingenverdrag bevatten en waar zij met kritiek op de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de weigeringsgronden van de aanvraag inhoudelijk aanvecht, in wezen een nieuwe feitelijke beoordeling van de zaak vraagt, waarvoor de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is; dat het middel in die mate kennelijk niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat artikel 39/65 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met redenen zijn omkleed; dat in punt 2.8. het bestreden arrest wordt ingegaan op de kennis, of het gebrek aan kennis, dan wel de redenen om er niets over te zeggen, van de verzoekende partij over de politieke activiteiten van haar vader en haar neven; dat ook de voorgehouden psychologische problemen, de stress en het medische verslag over een posttraumatische stressstoornis in de beoordeling worden betrokken; dat wordt gemotiveerd waarom de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet ingaat op het verzoek van de verzoekende partij om het dossier terug naar de commissaris-generaal te sturen om er haar relaas onder begeleiding van een “psy-supportercel” te kunnen uiteenzetten; dat eveneens wordt geantwoord op het middel of onderdeel waarin de verzoekende partij aanvoert dat zij de vraag over haar tien maanden durend verblijf in Kabul niet goed moest hebben begrepen; dat de verzoekende partij niet aantoont dat op bepaalde middelen of onderdelen niet zou zijn geantwoord in het bestreden arrest; dat geen schending van de motiveringsplicht als vormvereiste in de zin van de voornoemde bepaling blijkt en dat het middel in die mate kennelijk ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op drie juni tweeduizend en tien, door :

de HH. C. ADAMS,
J. CASNEUF,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.